

39,720 Kr. 79 Ø., en Udgift af 29,740 Kr., altsaa en Nettoindtægt af c. 10,000 Kr. Her foreligger et Tilfælde iblandt de mange, som jeg har gjort mig bekendt med, hvor jeg skønner, at man er kommet til et nogenlunde heldigt Resultat. Sammenligner man nu Opgørelsen fra St. Hans Apotek med de øvrige, jeg har nævnt, vil man finde en ganske forbausende Forskel paa Opgørelserne, og det er for mig et Vidnesbyrd om, at den Opgørelse, som har fundet Sted af disse Apoteker, og som for det forløbne Lars Bedkommende for Udgiftstiden har været aldeles frivillig, har været af saare tvivlsom Art, og den eneste Opgørelse, jeg kunde skønne, der har været mønsterværdig, om jeg saa maa sige, er den fra St. Hans Apotek. Men naar dette Materiale foreligger for os og danner Grundlaget for vore Overvejelser, og naar det Resultat, vi skulle komme til med Hensyn til Ansættelsen, er af den Bestaafenhed, som det foreligger her, synes jeg ikke, der skulde være noget behynderligt i, at man betænkte sig noget, inden man gik til den endelige Afgørelse.

I Fjor havde Flertallet her i Tinget jo en saa ubegrænset Tillid til den højtærede Justitsminister, at det vilde overlade til ham at afgøre, hvor stor Afgiften skulde være. Til disse Medlemmer hørte ogsaa det ærede Medlem fra Ribe (Buss). Naar nu de Herrer den Gang kunde overlade denne Myndighed til den højtærede Justitsminister og for Resten stille ham saaledes, at han for Fremtiden havde Myndighed over det hele i Grunden og Afgørelsen af, hvorledes denne Sag skulde ordnes — idet nemlig, naar de Bestemmelser, som Tinget her tog, ikke vare i Overensstemmelse med de Ansuelser, som den højtærede Justitsminister havde, blev Sagen, saadan som den var, og nogen endelig Afgørelse kunde altsaa ikke finde Sted — saa synes mig ikke, at der er nogen Fare ved i det mindste for de Herrers Bedkommende, saa vidt jeg skønner, at overlade til den højtærede Minister endnu et Lar at bestyre denne Sag og saa skaffe et Materiale til Beje efter den Anvisning, Kommissionen har givet, saa at der kunde foreligge til næste Lar noget Materiale, hvorefter vi kunne skønne, hvilket Udbytte Sagen vil give, og hvorledes Opgørelsen vil komme til at se ud, som der var

rimelighed for efter Opgørelsen at faa en nogenlunde antagelig og behydningsfuld Indtægt af de personlige Apoteker.

Dertil skal jeg indskrænke mig. Jeg foreslaar altsaa, at man stemmer for Mindretallets Forslag om at begynde med en Afgift af 2,000 Kr. Jeg tror, at det er fuldt forsværligt at gaa dertil, men i øvrigt skal jeg henstille til det høje Ting at udsætte denne Sags endelige Afgørelse, indtil vi have noget bedre Materiale at bygge paa.

Buss: Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen og Endringsforslagene, har jeg tilladt mig som det andet Mindretal ved et Par Linier at udtale, at jeg godt kan tiltræde det første Mindretals Endringsforslag, men at jeg derimod ikke kan være med til den Motivering, det giver. Ved Afstemningen, der skal foregaa her om nogle Øeblikke, ville altsaa begge Mindretallene være enige om at anbefale at stemme for de Endringer, der ere stillede under Nr. 3, 4 og 5.

Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at jeg interesserer mig i høj Grad for denne Sag. Vi have fra den Side i Salen, som jeg i det store og hele tilhører i politisk Henseende, hele Tiden forlangt af Justitsministeren at faa Resorver paa dette Omraade, og den Lov, den foreløbige Lov, kan jeg gerne sige, som den højtærede Justitsminister kom med i Fjor, hilste jeg for saa vidt med Glæde, som den var en Begyndelse til at lovgive paa dette Omraade, og det var et virkelig Fremskridt fra det bestaaende, selv om det ikke var alt, hvad man kunde ønske. Dette skal jeg naturligvis ikke ved de saa Ord, hvorved jeg skal motivere min Særstilling, komme dybere ind paa; det hører jo nærmest hjemme ved første Behandling. Det, jeg ønsker, er at saa noget gjort paa dette Omraade, og naar den ærede sidste Taler blandt andet lader mig høre, at vi vare med til i Fjor at give Ministeren en Myndighed, saa glemmer det ærede Medlem jo, at denne Myndighed, som Ministeren ganske rigtig fik i Genhold til § 2 i Loven af 13de April i Fjor, ifølge samme Paragraf ikke varer længere end et Lar. Da vi temmelig sent i Fjor fik denne Sag til Behandling i Salen, var der ikke meget stor Risiko ved at give Ministeren denne Mynd-